

[Alfred Jensen.]

og Lønning gives i Stedet for. Vi har ikke noget imod disse Bestemmelser. Vi ser imidlertid ikke, at der herved sker nogen nævneværdig Forbedring af Loven, selv om den dog vil blive noget bedre, end den var ved Forslagets Fremsættelse.

Alle de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, maa vi derimod vende os imod, fordi de udelukker Sæsonarbejderne og Løsarbejderne og faktisk vilde medføre, at en stor Del Arbejdere blev udelukket fra Ferielovens Bestemmelser. Jeg mener ikke, det er nødvendigt i Enkeltheder at gaa ind paa dette, fordi det efter hele vor Stilling til Feriespørgsmaalet siger sig selv, at vi ikke kan stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti.

Vi har stillet nogle faa Ændringsforslag, som vi mener nødvendige for at bringe Ferieloven ind i de rette Rammer. Disse Ændringsforslag kan deles i to Dele, idet de første 3 udelukkende gælder Landbrugsarbejdere. Jeg har ved første Behandling sagt, at det efter vor Mening er en Uting, at Landbrugets Arbejdere skal stilles ringere end andre. Det vil af Landbrugets Arbejdsgivere blive benyttet til at saa ondt Blod blandt Landarbejderne over for Regeringen, nazistiske Godsejere vil kunne benytte en saadan Undtagelsesstilling til at agitere og udfolde demagogisk Propaganda blandt Tjenestefolkene.

Det første af vore Ændringsforslag er stillet til § 1 og gaar ud paa, at Punkt 3 i Stk. 2 udgaar. Herved vil alle de Medhjælpere, der faar Ferie efter Medhjælperloven, faa nøjagtig samme Ferierettigheder som andre Arbejdere.

Det næste Ændringsforslag er til § 2, Stk. 4, som vi foreslaar at lade udgaa. Derved vil Landbrugets Arbejdere faa nøjagtig de samme Rettigheder som andre Arbejdere. De vil altsaa ved 6 Dages Arbejde opnaa en Feriegodtgørelse og opnaa denne Feriegodtgørelse, uagtet der arbejdes i 25 Dage i den samme Virksomhed i det Kalenderaar, for hvilket Beregningen gælder.

Dernæst foreslaar vi den Ændring i § 4, at 1ste Punktum i Stk. 3 udgaar. Her er der ogsaa givet Undtagelsesstilling for Landbrugsarbejdernes Vedkommende, idet deres Ferie kan deles. Det mener vi ikke er nødvendigt. Der er, selv om den af os foreslaaede Ændring vedtages, en Bemyndigelse i Loven til at kunne gøre Undtagelser i paa-kommende Tilfælde og der er derfor ingen Grund til at opretholde denne Særstilling for Landbrugets Arbejdere.

Vort fjerde Ændringsforslag gaar ud

paa, at i § 9 udgaar Stk. 2. Dette Stykke indeholder en Overgangsbestemmelse for de Fag, der ikke tidligere har haft Ferie eller ikke har haft 6 Dages Ferie. Naar det næste Aar bliver et Overgangsjaar, hvor der kun kan opnaas 9 Dages Sommerferie, mener vi, der er tilstrækkelig Overgangsbestemmelse, og saa behøver man ikke at have en særlig Overgangsbestemmelse for de to andre Kategorier af Arbejdere, dem, der enten ikke har haft Ferie eller har haft Ferie under 6 Dage. Vi foreslaar derfor kort og godt, at Overgangsbestemmelsen kun bliver den, der staar i § 9, Stk. 1.

Jeg skal tillade mig at anbefale de af vort Parti foreslaaede Ændringer til Vedtagelse her i Tinget.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalget for det Arbejde, der er udført, og Flertallet af Udvalgets Medlemmer for det Standpunkt, de har indtaget til det foreliggende Lovforslag.

For Partiet Venstres Vedkommende er Standpunktet fra første Behandling jo opretholdt; man holder fast ved, at Udviklingen paa dette Omraade skal gaa ad Frivillighedens Vej. Man har derfor ikke deltaget i Arbejdet i Udvalget undtagen gennem Diskussioner, ikke saaledes, at man har fundet Anledning til at fremsætte Forslag til Ændringer i Lovforslaget. Det er et Standpunkt, jeg meget vel forstaar, naar Partiet holder saa ubetinget paa, at Udviklingen skal gaa ad Frivillighedens Vej.

Der er ikke for mig Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kjærs Udtalelser, idet det paa en Række Punkter vilde være en Gentagelse af Forhandlingen ved Sagens første Behandling. Men jeg vil dog gerne, naar det ærede Medlem siger, at Magten lægges i Administrationen, dertil bemærke, at det kun er rigtigt for de Omraader, hvor det drejer sig om de mindre organiserede Arbejdere og Arbejdsgivere. Paa hele det meget store Omraade, der dækkes af Overenskomster mellem Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer, vil Loven blive administreret af de paagældende Organisationer. Man har i Forvejen paa det mindre Omraade, hvor Feriedagenes Antal ikke er saa højt, som det bliver efter Loven, naar den gennemføres, gennemført administrative Ordninger, der virker ganske fortræffeligt, og det er mit Haab, at jeg, saa snart Loven er gennemført paa Rigsdagen og jeg kan faa Forhandling med Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund og andre Organisationsgrupper,